

יזכור ליעל יקותיאל

כתב: גיל קשתי

יעל יקותיאל, תלמידתי לשעבר,
תלמידה מקסימה, עם חיוך שלא נגמר.
כל כך היית רצינית, ידעת לשאת כל מטלה,
את הצטיינותך ראינו כבר מההתחלה.
בת של בני משפחת יקותיאל הנהדרים,
שהיה פתוח תמיד, לכל החברים.
בית מקסים ובני משפחה תומכים,
שידעו כל דרכך, להיות מלווים נאמנים.
לא תמיד נפלה בידי הזכות להכיר,
את אחת המשפחות המקסימות בעיר.
ראיתי אותך בבית הספר יעל, לומדת רצינית ויוזמת,
ראיתי אותך, איך בהמון השקעה, הגעת, להיות מצטיינת.
תיכון קלעי התברך בתלמידה כל כך נבונה,
הוכחת לך ולנו זאת, שנה אחר שנה.
יעל שמעולם לא ידעה מנוחה,
חיפשה תמיד עוד מקום להאציל בו ברכה,
אם בבית הספר ואם בתנועת הנוער,
עוטפת תמיד בשמחת חיים, בחיוך יפה תואר.
ילדה של עט, ספר ומילים היפות בעולם,
עולם של נתינה עם אהבת האדם.
יעל שראתה בחינוך משימה,
נתת בו את כל הלב והנשמה,
אם בחברות, אם בנוער ואם בצבא,
היית אדם של שלום ערכים ותקווה.
על משמרת קצינת החינוך נפלת, בעיר של שלום,
את, שידעת תמיד להאמין שעוד יבוא היום,
שנדע כולם להיות אחים ולהושיט יד,
שיחד נדע לכבד ולקבל כל אחד.

יעל, שלקחת את האמון והאמונה כל כך לגבהים,
את שהיית עבורנו מתת אלוהים.
השארת בנו כל כך הרבה, בזמן כל כך קצר,
את הידיעה והאמונה שאם רוצים, זה אפשר.
יעל, נזכר חיוך שלא נגמר, ערכים, כבוד וידיעה שתמיד אפשר,
לתת, לשאת, להאמין, שבכל זאת יש מחר.
נוחי בשלום יעל, יעטוף אותך האל במרום,
אנו זכינו בך, במלאך כאן, עם כל כך הרבה קסם וחלום.
יעל...
אדם ואשת חינוך ושלום.